

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3820/2019
15.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Милан Лукић, адвокат из ..., против тужене „Футура плус“ ДОО из Београда - Земунa, које заступа пуномоћник Божур Лакетић, адвокат из ..., ради поништаја отказа уговора о раду, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 591/19 од 01.03.2019. године, у седници већа од 15.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Трећег основног суда у Београду П1 952/15 од 20.04.2018. године и пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 591/19 од 01.03.2019. године, па се **ОДБИЈА** тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи решење туженог заведено под бројем .. од 22.05.2014. године којим је отказан уговор о раду тужиљи заведен под бројем .. од 11.07.2005. године и касније закључен анекс уговора као незаконито и да се обавезе тужена да тужиљу врати на рад у року од 15 дана по пријему пресуде, као неоснован.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља АА из ... да туженој „Футура плус“ ДОО из Београда на име трошкова поступка исплати 119.650,00 динара у року од 8 дана по пријему судске одлуке под претњом извршења.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 952/15 од 20.04.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужиље па је поништено решење туженог заведено под бројем .. од 22.05.2014. године којим је отказан уговор о раду тужиљи заведен под бројем .. од 11.07.2015. године (треба да стоји 2005. године) и касније закључен анекс уговора о раду као незаконито. Обавезана је тужена да тужиљу врати на рад у року од 15 дана по пријему отправака пресуде, тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 134.250,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде а одбијен је захтев тужиље за већи износ тражених трошкова поступка и одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 591/19 од 01.03.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 952/15 од 20.04.2018. године у ставу првом, другом, трећем и петом изреке.

Против правноснажне другостепене одлуке тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/18), Врховног касационог суда је нашао да је ревизија туженог основана.

У редовном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужила је била у радном односу код туженог на радном месту продавца. Тужени је донео решење о отказу уговора о раду тужили због учињене повреде радне обавезе из члана 134. став 1. и 2. у вези члана 132. став 1. тачка 3. Правилника о раду туженог а у вези са чланом 20. став 2. тачка 1. и 2. Уговора о раду јер је тужила учинила повреду радне обавезе из члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду. Тужила 28.02.2014. и 04.04.2014. године приликом контроле малопродјаног објекта – киоска туженог у којем је тужила радила, није спровела активну продајну политику која је у том тренутку одређена за такав начин продаје што је утврђено и приликом контроле од стране организатора продаје. Наиме, директор тужене донео је Одлуку број .. од 14.02.2014. године о организованој активној продаји робе достављача „Јафа“ почев од 17.02.2014. до 02.03.2014. године те су запослени па и тужила у свим објектима били дужни да врше активну продају чоколадица „Јафа“ и упаљача. Тужила се налазила у периоду од 30.04.2014. до 06.06.2014. године на болничком лечењу. Нижестепени судови налазе да без обзира што тужила није у наведено време вршила активну продају поменутих производа она није починила повреду радне обавезе која јој се ставља на терет односно нема кривице за ту повреду јер тужила као запослена није дужна да извршава обавезе чијим извршењем би учинила прекршај. Наиме, Законом о заштити потрошача је забрањена такозвана насртљива продаја а поступање тужиле у конкретном случају на начин како је то од ње тражио тужени као послодавац представљала би вид насртљиве пословне праксе што је законом забрањено па отуда у радњи тужиле нема елемената повреде радне обавезе која јој се ставља на терет због чега су нижестепени судови нашли да је њен тужбени захтев основан па су га као таквог и усвојили.

Закон о раду („Службени гласник РС“ 24/05 и 61/05) је у члану 179. тачка 2. прописао да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање, потребу послодавца и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду. Правилником о раду туженог од 17.12.2013. године као општим актом у члану 134. је прописано да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе као што су неизвршавање и неблаговремено и несавесно и немарно извршавање радних дужности и обавеза предвиђених законом, Правилником и

Уговором о раду или ако запослени не извршава наредбе претпостављеног. Наредбом директора туженог, који је без сумње претпостављени тужилци прописана је такозвана активна продаја односно обавеза продаваца да се купцима обраћају речима „Да ли желите да пробате, купите чоколадицу „Јафа оранж“ производ је на акцији“. У поступку је несумњиво утврђено да је контролом од стране овлашћених лица у два наврата у периоду у коме је постојала обавеза активне продаје утврђено да тужилца такву активну продају није вршила. Из наведеног произилази да је тужилца извршила радњу која се може третирати повредом радне обавезе у смислу напред цитираних одредаба закона.

Стоји чињеница, о којој се изјашавају нижестепени судови да тужилца не би била дужна да врши обавезу чија радња представља противправно поступање односно забрањено деловање. У том смислу нижестепени судови сматрају да је активна продаја која је била наложена тужилци у конкретном случају забрањена као вид насртљиве пословне праксе из Закона о заштити потрошача. Међутим, овакав закључак нижестепених судови се не може прихватити као правилан јер се заснива на погрешној примени материјалног права. Одредбом члана 24. и 25. Закона о заштити потрошача („Службени гласник РС“ 73/10), који се примењује у конкретном случају (нижестепени судови се позивају на касније донети Закон о заштити потрошача – члан 22. и 23. који су у основи идентични поменути одредбама претходног закона) су прописани случајеви насртљиве пословне праксе односно облици пословне праксе који се сматрају насртљивом пословном праксом. Исказ који је тужилца била дужна да даје купцима у конкретном случају се може третирати понудом за закључење уговора о купопродаји коју купац ни у ком случају није био дужан да прихвати нити му се у изглед стављала било каква штета ако такву понуду не прихвати. С обзиром да је одговарајућим актима послодавца утврђена обавеза тужилце као запослене да истиче понуду у вези спровођења такозване активне продаје а да тужилца то није урадила она је својом радњом учинила повреду радне обавезе која јој је стављена на терет па је отуда решење о отказу уговора о раду у смислу напред цитираних одредаба законито а самим тим и тужбени захтев тужилце неоснован. Све су то разлози због којих су преиначене нижестепене одлуке и тужбени захтев одбијен као неоснован на основу члана 416. став 1. ЗПП.

Тужена је у спору успела, трошкове определила и тражила и то на износ од 83.950,00 динара за првостепени поступка као и за трошкове ревизије. По вредности спора тужилци за писање ревизије припада износ од 33.000,00 динара по АТ те таксе на ревизију у износу од 3.400,00 динара што са трошковима претходног поступка од 83.950,00 динара чини укупне стварне и нужне трошкове од 119.650,00 динара па их суд и досуђује на основу члана 154. и 155. ЗПП.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић